

**Konstitutioner for
Sankt Joseph Søstrene
af Chambéry**

CONGREGATIO
PRO INSTITUTIS VITAE CONSECRATAE
ET SOCIETATIBUS VITAE APOSTOLICAE

Prot n^o C 6 -1/2017

DEKRET

Kongregationen for Det Gudviede Liv godkender herved, så langt Kirkeretten rækker, i kraft af Kongregationens myndighed til at oprette, vejlede og fremme Institutter for Gudviet Liv og Fællesskaber for Apostolisk Liv, efter omhyggeligt at have undersøgt de reviderede Konstitutioner, som Sankt Joseph Søstrene af Chambéry har fremlagt, og i tiltrædelse af generalpriorinden og hendes råds anmodning disse samme Konstitutioner således, som de er blevet forbedret i overensstemmelse med dette ordenssamfunds bemærkninger.

Måtte efterlevelsen af disse Konstitutioner af ganske hjerte og uden forbehold opmuntre alle søstre af dette ordenssamfund til et stadig dybere engagement til at "leve som en enhedens surdej i verden" (Konstitutionerne, Del I, paragraf 4) under den hellige Josephs særlige omsorg.

Dette gælder uanset alt, der måtte tale imod det.

Vatikanet, den 19. dag i marts måned, i år 2017.

*Festdagen for den hellige Joseph,
den salige Jomfru Marias ægtefælles fest.*

✠ José Rodríguez Carballo, O.F.M.
Archbishop Secretary

João Braz Cubas, O.F.M.
Prefect

KONSTITUTIONERNE

DEL I

Ordenssamfundets Liv	1
Ordenssamfundets Væsen og Mål	3
Spiritualitet	5
Sendelse og Tjeneste	6
Indvielse og Løfter	8
Samlet i Kommuniteter	14
Bøn	16

DEL II

Uddannelsen i Ordenssamfundet	19
Den Grundlæggende Uddannelse	21
De Første Løfter	25
De Evige Løfter	26
Den Fortsatte Uddannelse	28

DEL III

Organisation og Ledelse i Ordenssamfundet	31
Det Lokale Plan	32
Provinsplan	32
Regioner	39
Generalplan	40

DEL IV

Forvaltningen af Timelige Goder	51
---------------------------------	----

DEL V

Hvordan Adskillelse fra Ordenssamfundet kan Finde Sted	57
--	----

DEL VI

Konklusion	63
------------	----

DEL I

Ordenssamfundets Liv

Ordenssamfundets Væsen og Mål

Spiritualitet

Sendelse og Tjeneste

Indvielse og Løfter

Samlet i Kommuniteter

Bøn

ORDENSSAMFUNDETS VÆSEN OG MÅL

Vort ordenssamfund,
Sankt Joseph Søstrene af Chambéry,
er et internationalt apostolisk institut
for gudviet liv, der sorterer under pavestolen.
Det blev grundlagt i 1650 i Le Puy
i Frankrig af jesuitten,
pater Jean-Pierre Médaille
og de første søstre.

Forankret i kærligheden
til Treenighedsmysteriet
til Menneskevordelsens Mysterium og
til Eukaristiens Mysterium
er det vort formål at tjene virkeliggørelsen af
den fulde forening af os selv og alle andre
med Gud og med hinanden.

Pater Médaille gav vort ordenssamfund
den hellige Josephs navn,
for at vi efter hans forbillede
skulle leve med hinanden
og i tjeneste af Næsten
i en enkel og oprigtig kærlighed.

I dynamisk, kreativ troskab
mod vor grundlæggers oprindelige intuition
og indsigt lever vi som en enhedens surdej
i verden, mens vi helliger os
alle former for apostolat, der svarer
til tidens åndelige og materielle behov
med forkærlighed for at tjene dem,
der er i størst nød.

For helt og fuldt at leve for Gud
og i tjeneste af vore medmennesker
lover vi offentligt i Kirken
at ville leve efter de Evangeliske Råd:
fattigdom, kyskhed og lydighed.

VOR SPIRITUALITET

Vor karisme er givet til ordenssamfundet af pater Médaille. Den er visionen om den hele og fulde forening af os selv og andre med Gud og alle mennesker.

Den har sit udspring i det princip, vi finder i vor Ignatianske spiritualitet: at finde Gud i alle ting. 'Alt til Guds større ære'.

For at virkeliggøre dette mål kaldes vi til mere og mere at blive ligedannede med Jesus Kristus, som tømte sig selv, da han tog sin sendelse på sig.

Han tog tjenerskikkelse på, han blev mennesker lig og delte vore menneskelige vilkår for at åbenbare Faderens kærlighed. (Fil 2, 5-11)

I denne ånd tager vi Jesu sindelag og holdning til os - Han, der kun ville ét: Faderens ære og verdens frelse. Også Marias holdning tager vi til os, hendes ydmyghed og troskab over for, hvad nåden tilskyndede hende til, og Josephs, hans altid vågne opmærksomhed og hans stadige beredskab til at tjene.

Vi er kaldet til at blive ét med Jesus Kristus gennem Eukaristien, som inspirerede pater Médaille til at grundlægge vort ordenssamfund.

Det er dette enhedens sakramente i Kirken, som er kilden og inspirationen til vor delagtighed i Jesu sendelse, "... at alle må være ét". (Joh 17,21)

SENDELSE OG TJENESTE

I vor grundlæggers ånd
og i følgeskab med Kristus,
delagtig i hans sendelse,
kaldes, indvies og sendes vi ud
til de former for apostolat, der svarer
på vor tids åndelige og materielle behov.

I vore valg i henseende til tjeneste
og fagligt engagement
er vor rettesnor det,
som primært ligger os på sinde:
at forkynde Evangeliet og at arbejde
for hvert eneste menneskes
hele og fulde udvikling,
så at hver og en må
virkeliggøre sin værdighed
som en person, elsket af Gud.

Vi er kaldet til at bidrage her og nu
til at bygge en retfærdighedens,
fredens og kærlighedens verden
og til at have en etisk livsstil,
hvor hvert eneste valg, vi træffer,
er grundfæstet i en etisk bevidsthed om,
at dette valg vil påvirke samfundet og vor jord.

Vi opmuntrer og støtter
initiativ, ansvarlighed og apostolisk sindelag
hos os selv og hos de mennesker,
som vi arbejder sammen med.

I økumeniens ånd arbejder vi sammen
med andre kristne, og vi beder for enhed,
som Jesus Kristus ønskede det.
Vi er også åbne for dialog med dem,
der ikke deler vor tro.

Mens vi er opmærksomme og lydhøre
over for dem, der lever i vor nærhed,
ligger til stadighed den universelle Kirke
os på sinde, så vi er rede
til at svare på det kald,
der udgår fra de folkeslag,
der endnu ikke har mødt Evangeliet,
eller som er i stor nød.

Når vi sendes ud i forskellige miljøer
for at vidne om Guds kærlighed,
bestræber vi os på at tage landets sprog til os
og at leve i overensstemmelse
med landets kultur
for således at blive ét med landets folk.

Vi klæder os enkelt,
så vi i den kultur, vi lever i,
giver et klart signal om vor gudviethed.
Ved aflæggelsen af vore første løfter
modtager vi det kors, som kendetegner os
som Sankt Joseph Søstre af Chambéry.

Den profetiske dimension af vort gudviede liv
og frugtbarheden i apostolatet fra vor sendelse
afhænger af bøn og handling rodfæstet i tro,
og først og fremmest af Guds altfavnende
kærlighed: Vi er altid hans udsendinge
i alle faser af vort liv.

INDVIELSE OG LØFTER

Som svar på kaldet fra Jesus Kristus
giver vi os selv til Gud
i vort ordenssamfund.
Vi giver os frit og uden forbehold,
fuldstændigt og endegyldigt.

Med rod i den indvielse, vi modtog i dåben,
aflægger vi offentligt løfter om
at ville leve i kyskhed,
fattigdom og lydighed.

I et liv i troskab mod vor forpligtelse
stiller vi os i vor Næstes tjeneste,
sådan som vor karisme kræver det.

Vi søger at leve i tillid
til Guds trofasthed
og med Maria og Joseph som vore forbilleder,
et liv i bestandigt opbrud og
et liv i bøn, tjeneste
og hjertets stadige omvendelse.

KYSKHED

Vi lever i kyskhed.

Derved bliver Jesus Kristus centrum
i hele vort liv.

Således kan vi med frie hjerter
favne Guds Riges Mysterium,
det mysterium, som vi allerede nu erfarer,
mens vi venter på dets åbenbaring i fylde.

I vort kyskhedsløfte forpligter vi os selv
til et liv i renhed og cølibat,
og vi lever denne indvielse
som både Guds gave til os
og vor offergave til Gud.

Vi støtter og hjælper hinanden
i den livsstil,
der hører sammen med et gudviet liv.
Det sker i vore fællesskaber,
præget af fælles tro og gensidig tillid
ved at søge en afbalanceret livsførelse,
gennem både personlig og fælles bøn,
og gennem de ægte relationer, vi indgår i,
både venskaber og de relationer,
som apostolatet fører med sig.

FATTIGDOM

Igennem vort liv i fattigdom vedstår vi
vor fuldstændige afhængighed af Gud,
vor indre frihed i forhold til materielle ting
og vor forpligtelse til solidaritet med de fattige.

Vi aflægger vidnesbyrd
om evangelisk fattigdom ved at leve enkelt,
ved at have tillid til, at Gud tager sig af os,
og ved at give afkald på materielle goder,
som ikke er væsentlige for vort liv
og vor sendelse.

Ved fattigdomsløftet
giver vi afkald på egenhændig brug af
og disposition over materielle goder.
Alt, hvad vi erhverver os ved
indtjening eller pension,
tilhører ordenssamfundet.
Vi beholder ejendomsretten i forhold til arv,
som vi måtte være i besiddelse af
ved vor indtræden,
ligesom vi bevarer muligheden for
senere at erhverve sådanne goder,
som måtte komme til os gennem arv.
Men vi beholder ikke retten
til at forvalte disse goder,
til brugen af dem eller af deres renter.

Før en søster aflægger de første løfter, overgiver hun skriftligt administrationen af en sådan arv til en person efter hendes eget valg og noterer på det dertil oprettede dokument, hvordan der skal forholdes med renterne heraf.

Ethvert afkald på arv kræver godkendelse fra generalpriorinden, som kan delegere denne myndighed til provincialpriorinden.

Før aflæggelsen af de evige løfter opretter søsteren et retsgyldigt testamente. Efter løfteaflæggelsen kræver enhver forandring af dette testamente tilladelse fra generalpriorinden eller den dertil befuldmægtigede provincialpriorinde.

En søster, der forlader ordenssamfundet for stedse, giver afkald på retten til enhver form for godtgørelse eller løn for arbejde, der er udført, mens hun var medlem af ordenssamfundet.

Hvis der er en medgift eller arv, som ordenssamfundet forvalter, gives den tilbage til hende. I hvert enkelt tilfælde bør ordenssamfundet imidlertid udvise retfærdighed og kærlighed over for den, der udtræder, alt efter de forhold der måtte foreligge.

LYDIGHED

Ved vor forpligtelse til et liv i lydighed med Jesus Kristus som forbillede stiller vi i fuld frihed os selv til rådighed for ordenssamfundets sendelse.

Lydigheden kræver af os,
at vi hver for sig og som ordenssamfund lytter opmærksomt til Gud i bøn i alle vort livs omstændigheder og med årvågenhed over for verdens behov.

Ved lydighedsløftet forpligter vi os til at adlyde vore legitime foresatte i overensstemmelse med vore Konstitutioner. En formel ordre kan dog alene gives af en højere foresat.

I lydighedens ånd forpligter vi os til et liv i overensstemmelse med vore Konstitutioner og til at acceptere beslutninger fra vore general- og provinskapitler.

Lydigheden kalder os både personligt og som ordenssamfund til at søge at kende Guds vilje gennem et liv i dybtgående og stadig *discernment*. I tilfælde af et hverv, der tildeles den enkelte personligt, skal søsteren efter dialog og *discernment* acceptere den højere foresattes afgørelse.

Gennem lydigheden
accepterer vi det fælles ansvar,
som vi deler med hinanden,
for den trofaste opfyldelse
af vort ordenssamfunds sendelse.

SAMLET I KOMMUNITETER

Som Sankt Joseph Søstre har vi det samme kald til at følge Jesus Kristus og dele hans sendelse. Dette fælles kald bringer os sammen i et livsfælleskab.

Ved at gå dybere ind i Treenighedens Mysterium og i Menneskevordelsens og Eukaristiens Mysterier, og ved at leve denne Guds kærlighed indbyrdes igennem at give og modtage, omdannes vi til et livsfællesskab og er med til at bringe den enhed til verden, som Jesus Kristus har villet.

Ved at acceptere os selv og hinanden opbygger vi sammen dagligt vort fællesliv. Gennem indbyrdes tillid, kærlighed og opmærksomhed over for hver enkelt skaber vi den atmosfære af glæde, enkelthed og oprigtig kærlighed, som pater Médaille ønskede, at de første kommuniteter skulle have.

Vi ordner vort fællesliv i overensstemmelse med provinsens, regionens eller missionens sædvane. Vi har for øje, at initiativ bliver opmuntret, ægte medansvarlighed udviklet, og at der opretholdes en ligevægt mellem arbejde, bøn og fritid.

Vore kommuniteters livsstil, og måden vi lever vor sendelse på, vil være forskellig fra sted til sted og således manifestere den rigdom, som Ånden udvirker blandt os. I udførelsen af vor sendelse til enhed byder vi andre velkommen med gæstfrihed.

Ud over vort lokale kommunitets grænser er vi medlemmer af en provins, en region, eller en mission og af et internationalt ordenssamfund. Vort ordenssamfunds apostoliske karakter kræver af de enkelte søstre og af kommuniteterne, at de svarer på et kald til at gå ud i mission. Ethvert kommunitet må derfor være parat både til at give afkald på nogle af sine medlemmer og til at tage imod andre.

Generalpriorinden kan delegere til provincialpriorinden at tillade en søster at leve uden for et af ordenssamfundets kommuniteter. Søsteren opretholder herunder kontakt med provincialpriorinden og har de samme rettigheder og forpligtelser som andre søstre i ordenssamfundet.

Denne tilladelse gives:

- a. for ét år med mulighed for forlængelse eller for hele den påkrævede periode, hvis grunden er hensyn til helbred, studier og/eller apostolatet;
- b. for ét år uden umiddelbar mulighed for forlængelse, hvis tilladelsen søges af personlige grunde.

BØN

Vort kald som Sankt Joseph Søstre kræver fortrolighed med Herren, en stadig søgen efter Guds nærvær, han, som er hjertet i vort missionale kald. Denne fortrolighed skabes og næres gennem et bønnens liv.

Vi reserverer tid til personlig bøn og til forskellige former for fællesbøn.

Med faste mellemrum går vi ind i længere perioder, der tager sigte på personlig fornyelse, og vi holder en årlig retræte.

I bøn søger vi at finde og tjene Gud i alle ting og at rodfæste vort liv i den kontemplative ånd, som er sjælen i vor sendelse til den kære Næste.

Gennem bønnen overvejer vi vort liv i Evangeliets lys, vi lader vor bekymring for verdens behov ramme os dybt, og vi får styrke og klarhed til at arbejde for retfærdighed for alle mennesker.

Så vidt det er os muligt, deltager vi regelmæssigt i fejringen af Eukaristien, som er det centrale udtryk for vor karisme.

Vi værdsætter tidebønnen
i dens mange skikkelser.

I forsoningens sakramente
søger vi bestandigt den hjertets omvendelse,
som vi alle længes efter og håber på.
Her finder vi både tilgivelse
og føres dybere ind i en accept
af vore egne og andres begrænsninger.
Vi tager vor tilflugt til De Syges Salvelse,
når vi er i fysisk nød
og særligt under alvorlig sygdom.

I de helliges samfund
er vi stadig forenet med de søstre,
der er gået forud for os.
I taknemlighed for deres liv
husker vi på dem med kærlighed,
når vi fejrer Eukaristien,
såvel som i vore andre bønner.

DEL II

Uddannelsen i Ordenssamfundet

Den Grundlæggende Uddannelse
De Ansvarlige for Uddannelsen
Postulatet
Noviciatet
De Første Løfter
De Evige Løfter

Den Fortsatte Uddannelse

DEN GRUNDLÆGGENDE UDDANNELSE

De Ansvarlige for Uddannelsen

I hver provins har provincialpriorinden det primære ansvar for den grundlæggende uddannelse. Sammen med rådet udpeger hun et team af søstre, som skal påtage sig denne funktion.

Det enkelte medlem af dette team har en klart defineret rolle. Medlemmerne skal være søstre, der har aflagt de evige løfter, og som har den erfaring og de påkrævede menneskelige og åndelige egenskaber, der er nødvendige for at kunne påtage sig dette ansvar.

Postulatet

Som adgangskrav til ordenssamfundet gælder, at postulanten skal være fyldt 18 år; hun skal dokumentere, at hun er døbt og firmet, at der ikke foreligger kanoniske hindringer, at hun ikke har personlig gæld, og at hun er fri for forpligtelser i alle andre henseender. Hun skal endvidere allerede have haft nødvendige kontakter med ordenssamfundet.

Så vidt det er muligt, må postulanten være i besiddelse af en tilstrækkelig modenhed og livserfaring. Provincialpriorinden accepterer postulanten efter at have rådført sig med uddannelsessteamet.

Postulatet er det første trin
i den lange uddannelsesproces
inden for ordenssamfundet.

Postulatet er en tid til *discernment*,
som gør det muligt for personens beslutning
at komme til modning.
Hun deltager i kommunitetslivet
og bliver kendt
med ordenssamfundets spiritualitet, sendelse
og former for apostolat og tjeneste.

Postulatet varer normalt to år.

For det tilfælde,
at postulanten senere skulle
forlade ordenssamfundet, frasiger hun sig,
før hun begynder sit postulat, retten
til at kræve kompensation for ethvert arbejde
eller tjenesteydelse i det tidsrum,
hvor hun har været i fællesskabet.
Dette sker i form af en retsgyldig erklæring.

Når postulatet er afsluttet,
kan postulanten anmode
om at begynde sit noviciat.
Påbegyndelsen af noviciatet forberedes
af en retræte
og markeres ved en liturgisk fejring,
der viser hen til betydningen af,
hvad der nu skal ske.

Noviciatet

En person, som ønsker at blive Sankt Joseph Søster, bliver ved sin indtræden i noviciatet medlem af ordenssamfundet.

Optagelsen i noviciatet besluttet af provincialpriorinden efter *discernment* og afstemning i provinsrådet, og efter at de ansvarlige for uddannelsen er blevet hørt.

Lederen af noviciatet skal være et medlem af ordenssamfundet, der har aflagt de evige løfter, som er udnævnt af provincialpriorinden efter *discernment* og afstemning i provinsrådet, og hvis udnævnelse er stadfæstet af generalpriorinden.

Noviciatet varer to år. For at være gyldigt skal 12 måneder heraf tilbringes i et kommunitet efter provincialpriorindens bestemmelse og generalpriorindens godkendelse.

Noviciatet kan forlænges af provincialpriorinden med op til 6 måneder (maksimum). Fravær fra noviciatet ud over tre måneder, det være sig i afbrudte perioder eller som én periode, gør noviciatet ugyldigt. En afbrydelse på mere end 14 dage skal erstattes. Det resterende år tilbringes i kommuniteter, der særligt tager sig af søstre under uddannelse.

En novice er til enhver tid frit stillet med hensyn til at forlade ordenssamfundet. Desuden kan provincialpriorinden efter at have rådført sig med sit råd og de ansvarlige for uddannelsen bortsende novicen, hvis gyldige grunde foreligger.

Alt, hvad novicen foretager sig i det kanoniske år, har hendes personlige og åndelige vækst som formål.

Deltagelse i aktiviteter, der giver hende erfaring af, hvad ordenslivet indebærer, er en del af de krav, der stilles. Det samme gælder en afbrydelse af egentlige studier og fagligt arbejde.

Ved at leve ordenssamfundets karisme går novicen ind i en stadig og fortsat *discernment* proces og vurdering af sit kald. Hun lærer, hvad ordenslivet kræver af hende, og hun vokser i forståelsen af løfterne og af løfternes livsform.

Novicen uddyber sin forståelse af bønnen. Derved inderliggøres og styrkes hendes forhold til den Herre, som er fundamentet for hele hendes liv og hendes fremtidige tjeneste i ordenssamfundet.

De Første Løfter

Ved afslutningen af noviciatet fremsender den novice, der ønsker at aflægge de første løfter, en skriftlig ansøgning herom til provincialpriorinden.

Efter *discernment* og afstemning i provinsrådet giver provincialpriorinden hende adgang til at aflægge de første løfter.

Løfteaflæggelsen forberedes af en retræte.

Søsteren aflægger offentligt løfter omkyskhed, fattigdom og lydighed i overensstemmelse med Konstitutionerne for Sankt Joseph Søstre af Chambéry.

De første løfter modtages af provincial - eller regionalpriorinden eller af disses delegerede. Løfteaflæggelsen finder sted under fejringen af Eukaristien.

De første løfter aflægges for fra tre til seks år. Perioden kan forlænges af provincialpriorinden, men kan ikke strække sig ud over ni år.

En søster har efter sine første løfter de samme rettigheder, forpligtelser og pligter som søstre, der har aflagt de evige løfter, med undtagelse af de forhold, som Konstitutionerne reserverer for søstre med evige løfter.

I perioden med de tidsbestemte løfter drager søsteren omsorg for sin åndelige vækst under vejledning af et medlem af uddannelsesteamet. Hun deltager helt og fuldt i ordenssamfundets liv og deler dets missionale aktivitet.

I en stadig konfrontation med nye situationer udfordres søsteren til at gå dybere med hensyn til at leve i trofasthed over for løfterne.

I en fortsat *discernmentproces* når hun frem til erkendelse af, hvorvidt hendes personlige kald svarer til ordenssamfundets karisme.

De Evige Løfter

Efter mindst tre år efter de første løfter er fuldført, kan søsteren få adgang til at aflægge de evige løfter.

Søsteren giver skriftligt udtryk for sit ønske om at aflægge de evige løfter.

Efter *discernment* og afstemning i provinsrådet, efter at have rådført sig med dem, der har haft ansvar for søsterens uddannelse, og efter at have fået generalpriorindens godkendelse giver provincialpriorinden hende adgang til at aflægge de evige løfter.

Inden aflæggelsen af de evige løfter er der en passende forberedelsestid og en retræte. Under en Eukaristifejring forpligter søsteren sig endegyldigt og offentligt til at følge Kristus ved at aflægge de evige løfter om kyskhed, fattigdom og lydighed.

Grundformularen for de evige løfter skal indeholde følgende elementer:

- søsterens fulde navn;
- at hun handler frit;
- en udtrykkelig formulering af, at løfterne aflægges i Kirken i overensstemmelse med konstitutionerne for Sankt Joseph Søstre af Chambéry;
- navnet på den foresatte, som definitivt modtager søsteren i ordenssamfundet, såvel som dennes embede;
- et udtryk for viljen til trofast at overholde løfterne.

Der kan tilføjes passende personlige elementer til denne formular.

Provincialpriorinden eller hendes delegerede modtager løfterne på vegne af ordenssamfundet efter bemyndigelse fra generalpriorinden. Hvis denne er til stede ved ceremonien, er det hende, der modtager løfterne.

DEN FORTSATTE UDDANNELSE

Uddannelse er en proces, der varer hele livet, og som hjælper os til at svare på kaldsopgaver på stadig nye måder.

Vor fortsatte udvikling livet igennem kræver strukturer og initiativer, der kan stimulere og støtte vor menneskelige og åndelige udvikling og vor iver i sendelsen.

DEL III

Organisation og Ledelse i Ordenssamfundet

Autoritet

Organisation

Det Lokale Plan

Provinsplan

Provinskapitlet

Provinsrådet

Provincialpriorinden

Regioner

Generalplan

Generalkapitlet

Generalrådet

Generalpriorinden

ORGANISATION OG LEDELSE I ORDENSSAMFUNDET

Autoritet

Autoritetsudøvelse finder sted på alle niveauer inden for ordenssamfundet og tjener enheden og fællesskabet i vort kald. Autoritetsudøvelsen retter sig mod hele ordenssamfundets sammenhæng, vitalitet og vækst.

I forening med den kirkelige autoritet og med henblik på at leve sin sendelse i troskab mod sin karisme organiserer ordenssamfundet sig på general -, provinsial -, regionalt og lokalt niveau.

Pater Médaille ønskede, at autoritetsudøvelsen skulle ske med ydmyghed, mildhed, kærlighed og uforfærdethed. Den er grundfæstet i kærligheden og kræver respekt for personen, vilje til at lytte, til at gå i dialog og til at skelne.

De søstre, som for en bestemt periode påtager sig tjenesten til at udøve autoritet, tager imod deres ansvar som en sendelse.

De, der har fået givet denne autoritet, træffer de nødvendige beslutninger, alt imens de tilskynder enhver søster til at deltage aktivt i processen gennem konsultationer, samarbejde og *discernment* i bøn.

Ordenssamfundets Organisation

For at fremme ordenssamfundets liv og sendelse er det organiseret i provinser, regioner og missioner.

PÅ DET LOKALE PLAN

Søstrene lever i kommuniteter med henblik på at føre ordenssamfundets sendelse ud i livet.

Provincialpriorinden sikrer på lokalt plan den tjeneste, som autoritetsudøvelse er.

Hun fører samtaler med de pågældende søstre for at sikre sig, at alt er, som det skal være i det lokale kommunitet, i åndelig, apostolisk og økonomisk henseende.

PÅ PROVINSPLAN

Provinskapitlet

Provinskapitlet, som foregår i forening med hele ordenssamfundet, fremmer provinsens åndelige og apostoliske liv.

Provinskapitlet indkaldes af provincialpriorinden og hendes råd mindst tre måneder før den berammede åbningsdato.

Provinskapitlet består af selvskrevne og valgte medlemmer. Provincialpriorinden og provinsrådets medlemmer er selvskrevne medlemmer. Generalpriorinden kan autorisere en anden form for provinskapitel.

Alle provinsens søstre med undtagelse af novicer har stemmeret og er valgbare til kapitlet.

Mindst to tredjedel af medlemmerne skal være til stede, for at afstemninger kan være gyldige.

Funktioner

Provinskapitlet:

- a. udpeger gennem *discernment* og valg
 - provincialpriorinden, provinsrådgiverne og deres suppleanter;
 - delegerede og suppleanter til generalkapitlet, efter dette er indkaldt;
- b. bestemmer længden af provincialpriorindens og rådgivernes embedsperiode samt antallet af rådgivere;
- c. behandler vigtige anliggender, foreslår strukturer, der kan fremme alle søstres reelle deltagelse i provinsens liv, forbereder generalkapitlet og træffer de beslutninger, som kræves af kapitlet;

- d. bestemmer i henseende til næste provinskapitel, hvordan søstrene i provinsen skal inddrages i valget af den næste provincialpriorinde og hendes råd;
- e. bestemmer sammensætningen af det næste provinskapitel, og hvordan dets medlemmer skal udpeges.

Provinskapitlets valghandlinger og beslutninger skal stadfæstes af generalpriorinden.

Hvis et valg ikke bliver stadfæstet af generalpriorinden efter *discernment* og afstemning i generalføret, skal provinskapitlet forberede en ny valgrunde under forsæde af generalpriorinden eller hendes delegerede.

Hvis en provinskapitelbeslutning ikke bifaldes af generalpriorinden, foreslår provinsen et alternativ.

Forberedelsen af generalkapitlet og gennemførelsen af generalkapitlets beslutninger kan ske ved det samme provinskapitel. De delegerede til generalkapitlet er selvskrevne medlemmer af de respektive provinskapitler.

Provinsrådet

Provinsrådet består af provincialpriorinden og provinsrådsgiverne. Rådets funktion er at drage omsorg for enheden i provinsen og for provinsens vitalitet, at gennemføre provins- og generalkapitlets beslutninger og at handle i alle forhold, hvor enten en besluttende eller vejledende afstemning kræves for gyldigheden af en embedshandling fra provincialpriorindens side.

Antallet af medlemmer af provinsrådet er mellem to og syv i overensstemmelse med provinskapitlets afgørelse. Valgbare til hvervet som provinsrådsgiver er søstre med evige løfter.

Længden af embedsperioden for et medlem af provinsrådet kan være tre, fire, fem eller seks år, alt efter provinskapitlets afgørelse. Kun en embedsperiode på tre år kan forlænges.

Valg af en provinsrådsgiver kræver to tredjedels flertal blandt kapitelmedlemmerne i første og anden valgrunde. Absolut flertal er krævet i tredje til syvende runde. I ottende runde kræves relativt flertal.

I tilfælde af en rådgivers død, af at hun trækker sig tilbage, eller af at hun bliver afsat, udpeger provinsrådet med generalrådets godkendelse en suppleant, valgt af provinskapitlet, til at erstatte hende.

Provinsrådet mødes så ofte, som forholdene kræver det, dog mindst én gang om måneden.

Provincialpriorinden og provinsrådet fungerer i et samarbejde; men den endelige beslutningsmyndighed ligger hos provincialpriorinden. Dog bør provincialpriorinden kun i ganske særlige og alvorlige anliggender og helt undtagelsesvis handle i modstrid med provinsrådets enstemmige meningstilkendegivelse.

Provincialpriorinden

Som højere foresat er provincialpriorinden den øverste foresatte i provinsen. Hendes vigtigste opgave er, i forening med generalpriorinden og i samarbejde med sit eget råd, at fremme og sikre det åndelige og apostoliske liv i provinsen.

Valgbarhed til embedet som provincialpriorinde forudsætter en minimumsalder på 30 år, mindst tre år som professøster med evige løfter, og de menneskelige og åndelige egenskaber, der kræves for at kunne udfylde embedet.

I overensstemmelse med hvadprovinskapitlet har besluttet og generalkapitlet ratificeret, kan provincialpriorindens mandat være på tre, fire, fem eller seks år. Kun et mandat på tre år kan fornyes én gang.

Valget af provincialpriorinden kan ske gennem en hvilken som helst egnet forberedende proces, der leder op til og afsluttes med et valg.

To tredjedels flertal kræves i første og anden valgrunde, og absolut flertal fra tredje til sjette runde. Hvis der ikke opnås absolut flertal i en sjette valgrunde, står valget i den syvende runde mellem de to kandidater, der har fået flest stemmer. Hvis der er stemmelighed, sker valget ved lodtrækning.

Funktioner

Provincialpriorinden:

- a. gør, hvad der er nødvendigt for at lære de enkelte søstre at kende og de konkrete situationer, de lever i, for at komme til klarhed over, hvordan den enkelte søster lever sit kald i et medansvar for ordenssamfundet;
- b. foretager nødvendige ændringer med henblik på til stadighed at sikre sunde levevilkår for den enkelte søster i hendestjeneste;
- c. orienterer regelmæssigt generalrådet om provinsens liv og mission;

- d. fremmer gode relationer til lokalkirken;
- e. indkalder medprovinsrådgivernes samtykke provinskapitlet og har almindeligvis forsædet i kapitlet;
- f. giver kandidater adgang til at blive postulanter;
- g. informerer generalpriorinden i tilfælde af, at hun har brugt en delegeret fuldmagt.

Provincialpriorinden anmoder rådgiverne om *discernment* og afstemning i følgende tilfælde. For at afstemningen er gyldig, skal mindst to tredjedele af rådet være til stede:

- a. når en søster skal gives adgang til noviciatet, til de første løfter og til de evige løfter;
- b. ved udnævnelsen af lederen af noviciatet, når der vælges medlemmer til uddannelsesteamet;
- c. ved udnævnelsen af provinsøkonomen;
- d. når huse skal åbnes eller lukkes.
Her indhentes tillige den lokale biskops samtykke og generalpriorindens bemyndigelse;
- e. ved godkendelsen af provinsens årsregnskab og af budgettet for næste regnskabsår;
- f. når en søster skal have tilladelse til at give afkald på sin arv. Her handler provincialpriorinden med fuldmagt fra generalpriorinden og følger retningslinjerne for dette tilfælde;
- g. når en søster skal bemyndiges til at være fraværende fra sit kommunitet. Her handler provincialpriorinden med fuldmagt fra generalpriorinden.

I tilfælde af provincialpriorindens død,
tilbagetræden eller afsættelse,
udpeger provinsrådet
med godkendelse fra generalrådet
et af sine medlemmer
til at varetage embedet i overgangsperioden.
Provinsrådet indkalder straks
til ekstraordinært provinskapitel.

REGIONER

Regioner, der står under generalpriorinden
og generalrådet, tilpasser
Konstitutionernes bestemmelser
vedrørende provinser til deres situation
og særlige forhold.

GENERALPLAN

Generalkapitlet

Generalkapitlet er den repræsentative forsamling af alle ordenssamfundets medlemmer og er som sådan ordenssamfundets højeste lovgivende myndighed. Generalkapitlets mål er at forny ordenssamfundet i lyset af Evangeliet og vor grundlæggers ånd med henblik på at kunne tjene Kirken og verden mere effektivt.

Generalkapitlet indkaldes af generalpriorinden efter *discernment* og afstemning i generalrådet mindst et år

forud for den berammede åbningsdato.

Generalkapitlet træder sammen hvert femte, sjette eller ottende år alt efter mandatets bestemmelse, eller når som helst generalpriorindens embede bliver ledigt.

Generalkapitlet er sammensat af selvskrevne medlemmer og valgte medlemmer.

1. Selvskrevne medlemmer er: generalpriorinden, generalrådgiverne, generalsekretæren, generaløkonomen og provincialpriorinderne;
2. Valgte medlemmer er op til to delegerede fra hver provins;
3. Regionerne kan med hensyn til deres repræsentation vælge en af de to følgende muligheder:
 - a. koordinatoren eller en delegeret;
 - b. koordinatoren og en delegeret.

Valget overlades til regionens medlemmer.

4. Hvad angår valget af delegerede, konsulteres alle søstrene i provinsen eller regionen i overensstemmelse med den fremgangsmåde, som provinskapitlet har bestemt. Valgbare er alle søstre med evige løfter.

De delegerede til generalkapitlet vælges af provinskapitlet med to tredjedels flertal i de første to valgrunder og ved absolut stemmeflertal i tredje til sjette runde. Hvis absolut flertal ikke er opnået i den sjette runde, vil den syvende afstemning ske mellem de to, der har opnået flest stemmer. Står resultatet lige, afgøres valget ved lodtrækning.

Ved valget til generalforsamlingen tager generalkapitlet sammensætningen af rådet i betragtning og er opmærksom på en ligelig repræsentation af sprog og kulturer.

Funktioner

Generalkapitlet:

- a. vælger generalpriorinden og generalforsamlingens medlemmer efter at have truffet bestemmelse om generalforsamlingens størrelse og embedsperiode;
- b. beslutter prioriteter, definerer retningslinjer og behandler de for ordenssamfundet vigtige anliggender;

- c. modificerer om fornødent Konstitutionerne. Der kræves en afstemning med to tredjedels flertal for at fremsende en anmodning til Den Hellige Stol om den fornødne godkendelse af ændringerne.

Mindst to tredjedel af kapitelmedlemmerne skal være til stede ved forhandlingerne.

Generalrådet

Generalrådet leder, styrker og inspirerer livet i ordenssamfundet i overensstemmelse med Kirkens retningslinjer, Konstitutionerne, udviklingen i verden og livet i provinserne, regionerne og missionerne. Rådet besøger provinserne, regionerne og missionerne og giver dem dermed et internationalt, globalt perspektiv.

Generalkapitlet vælger generalrådgiverne. To tredjedels flertal er nødvendigt i første og anden valgrunde, absolut flertal i en tredje og fjerde runde og et relativt flertal i den femte runde.

Funktioner

Generalrådet:

- a. godkender provinskapitlernes beslutninger;
- b. godkender tilrettelæggelsen af uddannelsen;
- c. studerer rapporterne fra provinserne;
- d. sikrer den interne kommunikation inden for ordenssamfundet, og at materielle goder deles;
- e. godkender budgettet for det næste regnskabsår og årsregnskabet på generalplan;
- f. giver observatører og eksperter adgang til generalkapitlet;
- g. planlægger internationale møder om vigtige emner;
- h. indkalder til ekstraordinært generalkapitelmøde, når generalpriorindens embede bliver ledigt.

Generalpriorinden

Generalpriorinden er et enhedens tegn og enhedens redskab i ordenssamfundet. Hun er hele ordenssamfundets øverste foresatte og apostoliske drivkraft. Hun har myndighed over ordenssamfundet som helhed og over enhver af dets medlemmer. Hun udfører sine pligter i fællesskab med generalrådgiverne.

Valgbarhed til embedet som generalpriorinde forudsætter en minimumsalder på 35 år, en profesalder på mindst 10 år, og sådanne menneskelige og åndelige egenskaber, der er nødvendige for at udfylde embedet.

Generalpriorinden vælges af generalkapitlet. For valg i de første to runder kræves to tredjedels flertal. Fra tredje valgrunde kræves absolut flertal. Hvis et sådant flertal ikke er opnået i den sjette valgrunde, vil valget i en syvende afstemning stå mellem de to, der har det højeste antal stemmer. Er resultatet lige, afgøres valget ved lodtrækning.

Generalpriorindens embedsperiode er enten fem eller seks år, alt efter hvert generalkapitels bestemmelse, med mulighed for genvalg én gang eller otte år uden mulighed for genvalg.

Funktioner

Generalpriorinden:

- a. sikrer kontakten med Den Hellige Stol;
- b. besøger provinserne mindst én gang i løbet af sin embedstid;
- c. fører almindeligvis forsædet ved generalkapitlet og møderne i generallrådet;

- d. stadfæster udpegningen af provincialpriorinder og rådgivere;
- e. stadfæster udnævnelsen af noviciatsledere;
- f. stadfæster de enkelte søstres adgang til at aflægge de evige løfter;
- g. udsender en søster til et apostolat udenfor hendes provins efter at have konsulteret provincialpriorinden;
- h. autoriserer overflytningen af en søster til en anden provins;
- i. autoriserer en søsters endegyldige udtrædelse inden for søsterens første løfteperiode;
- j. bemyndiger en søster til at ændre sit testamente;
- k. dispenserer fra Konstitutionernes disciplinære bestemmelser.

For så vidt angår (j) og (k) kan bemyndigelsen delegeres til provincialpriorinden, hvis dennes råd godkender dette.

Generalpriorinden anmoder rådgiverne om *discernment* og afstemning i følgende tilfælde:

- a. oprettelse, ændring eller nedlæggelse af provinser, regioner eller missioner;
- b. åbning, flytning eller lukning af et noviciat;
- c. åbning og lukning af kommuniteter og institutioner;
- d. indkaldelse til det ordinære generalkapitel;
- e. ikke-stadfæstelse af valget af en provincialpriorinde eller rådgiver;
- f. accept eller afvisning af en provincialpriorindes eller rådsmedlems tilbagetræden;

- g. afsættelse af en provincialpriorinde eller en rådgiver af alvorlige grunde;
- h. udpegning af en generalrådgiver i stedet for en rådgiver, som er afgået ved døden, har trukket sig tilbage fra embedet eller er blevet afsat fra det;
- i. udnævnelse af generaløkonomen og generalsekretæren enten blandt rådets medlemmer eller uden for deres kreds;
- j. godkendelse af ordenssamfundets økonomiske forpligtelser;
- k. godkendelse af en søsters ansøgning om at give afkald på sin arv;
- l. autorisation af en søsters overflytning til et andet ordenssamfund og af modtagelsen af en søster fra et andet ordenssamfund. Begge dele kræver godkendelse fra Den Hellige Stol;
- m. autorisation af en søsters fravær fra sit kommunitet efter hendes anmodning herom;
- n. bortsendelse af en søster inden for perioden med første løfter;
- o. anmodning til Den Hellige Stol om tilladelse til at bortsende en søster med evige løfter;
- p. genoptagelse af en søster med første løfter eller evige løfter, som definitivt var udtrådt af ordenssamfundet;
- q. fremsendelse til Den Hellige Stol af anmodningen fra en søster med evige løfter om eksklastrering for en periode ud over tre år eller om endegyldig udtrædelse;
- r. tilladelse af eksklastrering for en periode under tre år.

En afstemning kræver, for at være gyldig, tilstedeværelsen af mindst to tredjedele af rådets medlemmer.

Generalpriorinden eller hendes stedfortræder skal altid være til stede.

Der kræves absolut flertal. Den endelige afgørelse ligger hos generalpriorinden; men hun kan kun i alvorlige sager træffe en beslutning, der går imod generalrådgivernes mening/opfattelse.

Myndigheden til at træffe afgørelse i (k) og (m) kan med rådets samtykke delegeres til provincialpriorinden.

I tilfælde af generalpriorindens død, tilbagetræden eller afsættelse, udpeger generalrådet med to tredjedels flertal et af sine medlemmer til at varetage embedet i overgangsperioden. Hvis der ikke allerede er sket indkaldelse til et ordinært kapitemøde, indkalder rådet omgående til et ekstraordinært generalkapitel, der skal afholdes inden for et år.

Kun et siddende generalkapitel eller Den Hellige Stol kan acceptere generalpriorindens tilbagetræden. Det er alene Den Hellige Stol, der kan afsætte hende.

DEL IV

Forvaltningen af Timelige Goder

Timelige Goder

Økonomen

FORVALTNINGEN AF TIMELIGE GODER

Timelige goder

De timelige goder skal på alle planer i ordenssamfundet tjene vor sendelse. De forvaltes retfærdigt, med tjenersind og med beredvillighed til at dele med andre.

Ordenssamfundet og dets provinser kan erhverve, eje, forvalte og afhænde materielle goder i overensstemmelse med Kirkeretten.

Køb, salg, indgåelse af kontrakter, stiftelse af lån og gæld af ekstraordinært omfang skal på alle planer godkendes af den kompetente myndighed i ordenssamfundet i overensstemmelse med bestemmelserne i Kirkeretten.

Skal ejendom afhændes, hvis værdi overstiger den af Den Hellige Stol fastsatte grænse, der følger de normer, der er fastlagt af pågældende lands bispekonference, anmoder generalpriorinden om bemyndigelse fra Den Hellige Stol.

Økonomen

Alt, hvad ordenssamfundet ejer, forvaltes på generalplan af generaløkonomen under ledelse af generalpriorinden og hendes råd, og på provinsplan af provinsøkonomen under ledelse af provincialpriorinden og hendes råd.

På generalplan og i hver provins udnævnes en økonom, som skal være en anden end den øverste foresatte. Økonomen tager vare på økonomien under generalpriorindens, respektive provincialpriorindens, ledelse.

Ved udnævnelsen af såvel generaløkonomen som provinsøkonomen kræves der afstemning i de respektive råd.

Hvis generaløkonomen, respektive provinsøkonomen, ikke er medlemmer af de respektive råd, skal de konsulteres ved fremmøde i rådene i alle sager, der vedrører deres funktionsområde.

Hvert år fremlægger generaløkonomen et budget for næste regnskabsår og en regnskabsrapport til generalrådets godkendelse.

Generaløkonomen fremlægger
en regnskabsrapport for generalkapitlet
med information til kapitlets medlemmer
om ordenssamfundets økonomiske situation.

Hver provinsøkonom fremsender
regelmæssigt anbefalinger
til provinsrådet,
og hun fremlægger
årlige regnskabsrapporter
til rådet såvel som til provinsen.

Provinsøkonomen sender hvert år
et resumé af provinsens årsregnskaber
til generalpriorinden og generalrådet.

DEL V

*Hvordan en Adskillelse fra
Ordenssamfundet kan finde sted*

Adskillelse

Overflytning

Eksklaustrering

Dispensering

Bortsendelse

HVORDAN EN ADSKILLELSE FRA ORDENSSAMFUNDET KAN FINDE STED

Adskillelse

Adskillelse fra ordenssamfundet finder sted enten ved overflytning, eksklastrering, dispensering eller bortsendelse.

Overflytning

Overflytning vil sige, at en søster, der har aflagt løfter i ét ordenssamfund, forlader dette og samtidig indtræder i et andet, idet hun følger den procedure, som Kirkeretten foreskriver.

Begge de berørte generalpriorinder giver deres skriftlige godkendelse til overflytningen.

Prøvetiden er for vort ordenssamfunds vedkommende tre år.

Eksklastrering

Eksklastrering vil sige, at generalpriorinden giver en søster med evige løfter tilladelse til at leve uden for ordenssamfundet i et aftalt tidsrum, der specificeres for den enkelte.

En søster, som efter moden overvejelse,
ønsker at blive eksklastreret, fremsender
skriftlig anmodning herom
til generalpriorinden
gennem sin provincialpriorinde.
Provincialpriorinden vedlægger
sin skriftlige udtalelse
vedrørende denne søsters anmodning.

Generalpriorinden kan bevilge
eksklastreringen,
men ikke ud over tre år.

En eksklastreret søster
er stadig ordensperson;
hun er forpligtet af sine løfter,
men er fritstillet
i forhold til de forpligtelser,
der er uforenelige
med hendes nye livssituation.

Dispensering

Under perioden med de første løfter
kan generalpriorinden når som helst
forud for udløbet af søsterens løfter
dispensere hende fra løfterne.

En søster, der har aflagt de evige løfter,
men som har alvorlige grunde til at ønske
at udtræde endegyldigt af ordenssamfundet,
fremsender gennem
sin provincialpriorinde skriftlig
ansøgning herom til generalpriorinden.

Generalpriorinden videresender ansøgningen
til Den Hellige Stol,
og når ansøgningen er bevilget,
sender hun dispensationsdekretet
til provincialpriorinden.
Tilladelsen bliver effektiv fra det øjeblik,
søsteren er informeret.
Med søsterens accept af tilladelsen
er hun dispenseret fra sine løfter og fra enhver
forpligtelse, der følger
af hendes profes inden for ordenssamfundet.

Bortsendelse

Hvis alvorlige grunde foreligger,
kan generalpriorinden efter *discernment*
og afstemning i generalrådet
bortsende en søster med første løfter,
når Kirkerettens bestemmelser følges.
Procedurerne for bortsendelse af en søster,
der har aflagt de evige løfter, hører under
de strafferetlige bestemmelser i Kirkeretten
og skal følges i nøje overensstemmelse
med denne lovs §§ 694-701.

Bortsendelse må skelnes
fra ikke at få adgang
til at aflægge de evige løfter,
hvilket ikke i sig selv
har karakter af en sanktion.

En søster, der legalt forlader ordenssamfundet efter at have fuldført noviciatet eller efter at have aflagt de første løfter, kan igen gives adgang af generalpriorinden efter *discernment* og afstemning i generalrådet og med den pågældende provincialpriorindes og dennes råds anbefaling.

Selv om der ikke foreligger nogen forpligtelse til at gentage noviciatet, bestemmer generalpriorinden dog en passende prøveperiode forud for den første løfteaflæggelse, såvel som hvor lang tid, der skal gå efter de første løfter, førend søsteren kan aflægge de evige løfter.

En søster, der har aflagt de evige løfter, og som endegyldigt har skilt sig fra ordenssamfundet, kan undtagelsesvis gives mulighed for at genindtræde, efter at der er sket en grundig vurdering af hendes motivation og bevæggrunde. Genindtrædelse beslattes i dette tilfælde af generalpriorinden med *discernment* og afstemning i generalrådet og med den berørte provincialpriorindes og dennes råds anbefaling.

DEL VI

Konklusion

KONKLUSION

Hensigten med vore Konstitutioner er,
at de skal være et redskab for os
til at leve Evangeliet.

De binder os ikke under synd,
undtagen i forhold, der har med Guds
og Kirkens lov at gøre, og de skal
heller ikke være en byrde for os.
Tværtimod hjælper de os
til at leve vort liv som en gave af os selv
til Gud og Næsten.

Generalpriorinden og rådgiverne
kan fortolke Konstitutionerne
i praktisk henseende.
Den retsgyldige fortolkning henhører
under Den Hellige Stol.

Vi tager vore Konstitutioner til os
i glæde og ansvar
i fast tillid til Guds troskab,
som gør det muligt for os
at være trofaste dag efter dag.

Sankt Joseph
Søstre
af Chambéry

